

М.В. РЕТА, к.е.н., доцент, м. Харків, НТУ «ХП»

В.С. КОРОБЄЙНІКОВ, студент, м. Харків, НТУ «ХП»

ІНСТРУМЕНТИ УПРАВЛІННЯ ФІНАНСОВИМ РЕЗУЛЬТАТОМ В СИСТЕМІ СТРАТЕГІЧНОГО ОБЛІКУ

Система традиційного бухгалтерського обліку, яка досить тривалий час була надійним постачальником інформації, перестала повністю задовольняти потреби сучасного менеджменту, що призвело до необхідності пошуку нових інструментів та підходів до отримання повної, достовірної та своєчасної інформації. Одним з таких напрямків розвитку економічної думки став

стратегічний облік, який ще знаходить на етапі теоретичного та практичного розвитку. Дослідженню підходів до організації стратегічного обліку присвячені роботи таких вчених як І. Ансофф, П.Й. Атамас, М.В. Володькіна, В.Г. Герасимчук, С.Ф. Голов, К. Друрі, С. Каплан, О.Е. Ніколаєва, М.С. Пушкар, О.А. Мошківська, Л.В. Нападовська, В.В. Сопко, Б. Райан, В.Р. Шевчук, М.Т. Щирба та інші. Проте в основному роботи присвячені розробці загальних теоретичних підходів щодо організації та впровадження цього обліку на підприємствах, а окремим об'єктам, етапам або ділянкам обліку присвячена не значна кількість досліджень. Тому метою дослідження є висвітлення існуючих підходів до формування фінансових результатів у системі стратегічного обліку підприємства.

Фінансовий результат – це узагальнююча характеристика діяльності, яку отримують шляхом порівняння доходів та витрат на певну дату. Традиційно управління фінансовим результатом сфокусоване на двох аспектах: збільшення доходу (диференціація ринків, створення нових продуктів, і т. п.) або зменшення витрат. Тобто управління фінансовими результатами здійснюється або шляхом одночасного впливу на обидві складові показника, або шляхом впливу на один з показників. Ключові складові - бажаний прибуток та необхідні (допустимі) витрати для його отримання - створюють поле (зону прийняття рішень), у якому управлінці (менеджери) мають сформулювати усі можливі варіанти альтернативних рішень і здійснити вибір найбільш оптимальних. Традиційні методи обліку не мають ефективних інструментів для вирішення означених питань. Існуючі нормативно-правові обмеження стосовного вибору методів бухгалтерського обліку в результаті сприяють використанню не завжди ефективних методів збору і обробки інформації [1]. Це спонукає до використання ряду новітніх методів та інструментів стратегічного обліку [2]. Так, систематизація цих методів дає можливість виокремити декілька напрямків: - спрямовані на виявлення, розмежування та перебудову бізнес - процесів (LC-costing JIT-costing, калькулювання на основі ланцюжка цінностей і т.п.); - спрямовані на скорочення витрат за рахунок їх

перерозподілу (direct costs, standard-cost, absorption-costing і т.п.); - спрямовані на скорочення витрат шляхом їх цільового планування (target-costing, kaizen-costing і т.п.). Отже, так чи інакше, напрямки діяльності підприємства визначаються стратегією його розвитку, незалежно від того сформульована вона в явній чи не явній формі, а значить і ефективне управління фінансовими результатами (а в довгостроковій перспективі і ефективністю діяльності) має відбуватися саме у системі стратегічного управління підприємства, спираючись на інструменти стратегічного обліку.

Отримання значних конкурентних переваг вимагає переосмислення загальної системи управління підприємством, зміни концепції його розвитку та потребує подальшого дослідження.

Список літератури: 1. Рета М. В. Становлення і розвиток парадигми бухгалтерського обліку // Бізнес Інформ. – 2014. – №10. – С. 287–293. 2. Management accounting tools for today and tomorrow // <http://www.cimaglobal.com/>